

MINISTERUL JUSTIȚIEI AL REPUBLICII MOLDOVA
AGENT GUVERNAMENTAL

*Text tradus și redactat de Direcția agent guvernamental.
Decizia poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

DECIZIE

Cererea nr. 3077/10
Vadim CIORNEA
versus Republica Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a Doua), întrunită la 15 mai 2018 într-un Comitet compus din:

Paul Lemmens, *Președinte*,

Valeriu Grițco,

Stéphanie Mourou-Vikström, *judecători*,

și Hasan Bakırcı, *Grefier adjunct al secției*,

Având în vedere cererea de mai sus depusă la 14 ianuarie 2010,

Având în vedere declarația prezentată de Guvernul respondent la 18 ianuarie 2018 prin care solicită Curții să radieze cererea de pe rol, precum și replica reclamantului la acea declarație,

După deliberare, decide după cum urmează:

ÎN FAPT ȘI PROCEDURA

Reclamantul, dl Vadim Ciornea, este cetățean moldovean, care s-a născut în 1965 și locuiește în Chișinău. El a fost reprezentat în fața Curții de către dl A. Bivol, avocat din Chișinău.

Guvernul Republicii Moldova (în continuare „Guvernul”) a fost reprezentat de Agentul său, dl O. Rotari.

Cererea se referă la detenția reclamantului timp de douăzeci și trei zile în detenție preventivă și, respectiv, șaptesprezece zile în arest la domiciliu, în baza unor motive generale și stereotipizate. De asemenea, reclamantului nu i s-a oferit accesul la materialele în baza cărora a fost dispus arestul acestuia, iar instanțele au refuzat să audieze un martor, declarațiile cărui erau esențiale

pentru dispunerea reținerii. După achitarea acestuia, reclamantul a inițiat o acțiune civilă împotriva statului, solicitând despăgubiri pentru încălcarea drepturilor sale garantate de Articolul 5 din Convenție. Curtea Supremă de Justiție a constatat că detenția sa fusese contrară prevederilor Articolului 5 din Convenție și i-a acordat reclamantului suma de 535 euro (EUR) cu titlu de prejudiciu moral. Reclamantul s-a plâns în fața Curții că suma acordată era insuficientă pentru a-și pierde statutul de victimă, în baza Articolului 5 §§ 3 și 4 din Convenție.

Cererea a fost comunicată Guvernului.

ÎN DREPT

Reclamantul s-a plâns de lipsa unor motive relevante și suficiente pentru detenția sa și arestul său la domiciliu. De asemenea, el s-a plâns de lipsa accesului la materialele din dosar și de refuzul instanțelor de a audia un martor a cărui mărturie ar fi putut să demonstreze că detenția sa nu era necesară. El s-a bazat pe Articolul 5 §§ 3 și 4 din Convenție.

După eșecul încercărilor de a ajunge la o înțelegere amiabilă, printr-o scrisoare din 18 ianuarie 2018, Guvernul a informat Curtea că a propus prezentarea unei declarații unilaterale în vederea soluționării problemei invocate în cerere, solicitând radierea cererii de pe rol în conformitate cu Articolul 37 din Convenție.

Declarația unilaterală a fost prezentată după cum urmează:

“Guvernul Republicii Moldova recunoaște că a avut loc o încălcare a drepturilor reclamantului în temeiul Articolului 5 §§ 3 și 4 din Convenție, deoarece compensația pentru prejudiciul moral acordat de instanțele naționale nu a permis reclamantului să-și piardă statutul de victimă. Prin urmare, Guvernul oferă să plătească lui Vadim Ciornea [...], 3 000 EUR (trei mii euro) pentru a acoperi orice prejudiciu material și moral, precum și cu titlu de costuri și cheltuieli, plus orice taxă aplicată reclamantului.

[...] suma de mai sus, [...] va fi convertită în lei moldovenești la rata de schimb aplicabilă la data plății și scutită de orice taxe. Aceasta va fi plătită în termen de trei luni de la data notificării deciziei luate de Curte în temeiul Articolului 37 § 1 din Convenție. În cazul neachitării acestei sume în perioada menționată de trei luni, Guvernul se obligă să achite dobândă, de la expirarea perioadei respective până la decontare, la o rată egală cu rata marginală de împrumut a Băncii Centrale Europene pentru perioada prestabilită plus trei puncte procentuale. Plata va constitui soluționarea finală a cauzei și a oricăror altor pretenții care ar putea apărea din circumstanțele prezentei cauze.

În concluzie, Guvernul invită Curtea să radieze cererea de pe rol, în conformitate cu prevederile Articolului 37§ 1 (c) din Convenție”

Printr-o scrisoare din 16 februarie 2018, reclamantul a indicat că nu era satisfăcut de termenii declarației unilaterale, motivând că suma propusă de Guvern era prea mică. El a făcut referire la cauza *Cristina Boicenco v. Moldova* (nr. 25688/09, 27 septembrie 2011), în care Curtea a acordat reclamantei 6000 EUR în calitate de compensație în calitate de prejudiciu moral.

Curtea reiterează că Articolul 37 din Convenție permite radierea de pe rol a unei cereri, în orice stadiu a procedurii, atunci când circumstanțele acesteia conduc la una din concluziile specificate la literele (a), (b) sau (c) din articolul

respectiv. Articolul 37 § 1 litera (c) din Convenție permite, în special, Curții de a radia o cauză de pe rol dacă:

“din orice alt motiv constatat de Curte, continuarea examinării cererii nu mai este justificată”.

De asemenea, Curtea reiterează faptul că, în anumite circumstanțe, poate radia o cerere în temeiul Articolului 37 § 1 (c) din Convenție pe baza unei declarații unilaterale a Guvernului pârât, chiar dacă reclamantul dorește continuarea examinării cererii.

Până la urmă, Curtea a examinat declarația în lumina principiilor ce rezultă din jurisprudența sa, a se vedea în special hotărârea *Tahsin Acar (Tahsin Acar v. Turcia* (obiecții preliminare) [MC], nr. 26307/95, §§ 75-77, CEDO 2003-VI; *WAZA Sp. z o.o. v. Polonia* (decizie), nr. 11602/02, 26 iunie 2007; și *Sulwińska v. Polonia* (decizie), nr. 28953/03, 18 septembrie 2007).

Având în vedere natura celor redată în declarația unilaterală a Guvernului respondent din 18 ianuarie 2018 și cuantumul compensației propuse de Guvern, care este în concordanță cu sumele acordate în cauze similare (a se vedea *Buzadji v. Republica Moldova* [MC], nr. 23755/07, CEDO 2016 (extras); vezi totodată *Țurcan și Țurcan v. Moldova*, nr. 39835/05, 23 octombrie 2007; *Rimschi v. Republica Moldova*, nr. 1649/12, 13 ianuarie 2015), Curtea consideră că nu mai este justificată continuarea examinării (Articolul 37 § 1 (c) din Convenție) (vezi, pentru principii relevante, *Tahsin Acar*, citat *supra*, și *Meriakri v. Moldova* ((radierea de pe rol), nr. 53487/99, 1 martie 2005)). În ceea ce privește referința reclamantului la cauza *Cristina Boicenco* (citată *supra*), Curtea notează că, spre deosebire de prezenta cauză, în acea cauză s-a invocat o problemă în temeiul Articolului 5 § 1 din Convenție.

Având în vedere toate considerațiile de mai sus, Curtea este convinsă că respectarea drepturilor omului, astfel cum este definită în Convenție și protocoalele sale, nu necesită continuarea examinării cererii (Articolul 37 § 1 *in fine*).

Prin urmare, cererea trebuie radiată de pe rol.

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate

Ia act de termenii declarației Guvernului și de modalitatea de conformare cu angajamentele menționate;

Decide să radieze cererea de pe rol în conformitate cu Articolul 37 § 1 (c) din Convenție.

Întocmită în limba engleză și notificată în scris la 7 iunie 2018.

Hasan Bakırcı
Grefier adjunct

Paul Lemmens
Președinte